

ganffe vist en Maade, hvorpaa man ialtsald kan komme Sandheden nærmere, nemlig gennem Erfaring, men jeg tror at kunne sige, at man ogsaa paa den Maade kan komme til at optage nogle nyttige Dyr. Hvis Thinget vedtager Udvalgets Forslag, skal jeg forbeholde mig her at stille Endringsforslag for muligt at forøge Rækten af de Dyr, for hvilke der ifølge Erfaring ikke er nogen tilstrækkelig Grund til Fredning, og saaledes gjøre dem jagtbare. — Hvad deruæft angaar Fredningstiden, da skal jeg erkjende, at Udvalget er kommet mig imøde med Hensyn til Raaderne, og det har ogsaa været mig tilfredsstillende at høre, at det er kommet et Slags Kompromis istand blandt Udvalgets Medlemmer om at blive staaende ved den 12te September, men der er dog endnu et Kompromis, man skal se at komme ud over, nemlig med det andet Thing og med Regjeringen. Det forekommer mig, at de Grunde, som ere fremsatte for at vælge den 12te September ikke ere afgjørende fremfor dem, som tale for Valget af den 1ste September, der af Landstinget var foreslåaet. Det er vistnok saaledes, at den 12te September har en vis Hævd, en vis Plads i den offentlige Bevidsthed, men jeg tror at turde sige, at der ogsaa er forffjellige Bevidstheder, blandt hvilke saadanne, som ere sig fuldkommen velbevidste, der gaa ud paa, at 12te September er en uheldig Tid, og som derfor ikke bryde sig derom, men bruge Bøssen forinden. Den væsentligste Feil ved denne Bestemmelse er, at jeg ikke tror, at navnlig Sægere af Profession ret ville respektere den, fordi de mene, at den efter de Erfaringer, man nu har, ikke er den rette. Der er endog visse Arter af Jagt, for hvilke man derved ligesom lader Tiden gaa bort, for at begynde dem, naar de ere forbi, og jeg skal navnlig i den Henseende tillade mig at fremhæve Hønsjagten, med Hensyn til hvilken jeg tror, at de fleste Sægere ville erkjende, at Tiden for den er forbi, naar man venter med at begynde den til den 12te September. Man kan rig-

tignok siden komme til at fryde dem i Statene, men derpaa tænker jeg ikke nærmest her. Hvis man vil fryde dem som Jagt, er det almindelig erkjendt, at man i de fleste Artinger kan og bør begynde den 1ste September og ikke afvente den 12te September. Dette er dog et Spørgsmaal, som ikke forekommer mig at være af saa stridvækkende Natur, at det jo nok skulde lykkes at komme til Overenskomst derom, og jeg tvivler ikke paa, at hvis man kan ramme et forstandigt og haandhævedeligt Tidspunkt, som kan skaffe sig Indgang i den almindelige Bevidsthed, vil det afløse den 12te September med samme Styrke, som dette Tidspunkt tidligere har haft. Der er til denne Paragraf af det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Raben) stillet et Forslag om Ræve. Ifølge min Udtalelse ved 1ste Behandling kan jeg ikke udtale mig derimod, thi det er ogsaa min Overbevisning, at Ræven mere er et nyttigt end et skadeligt Dyr, og jeg skal tillade mig at føie min Anbefaling til dem, som have lydt her, for at Rævene fredes. — Hvad angaar det Endringsforslag, der under Nr. 5 ogsaa er stillet hertil, af den ærede Rigsdagmand for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), maa jeg dertil sige, at jeg kjender for lidt til Ternens Egenskaber, til at jeg tør have nogen Mening derom, men jeg tror at vide, at der vel kan være Grund til at undtage den ligesaavel som Maagen; den hører til samme Slægt og lever omtrent som denne, saaledes at der vel er Anledning til at optage den blandt de fugle, som skulle fredes. — Der er endelig af Udvalget stillet Forslag om at fastholde den ældre Lovgivning ved at undtage Haver, Gaarde og indbøgnede Dyrehaver i Modsetning til de Bestemmelser, som ere tagne i det andet Thing. Der er vistnok ingen Tvivl om, at man ved her at følge det ærede Udvalg udsætter Fredningsbestemmelserne for nogen Fare, men jeg kan paa den anden Side heller ikke sige Andet, end at man maasse gaar den personlige Frihed noget vel nær, naar man vil fastholde